

Εφελκίλ. Τὰ μέγιστα ἔγνω
(Χαρμαδάχ 13, 1871)

Ἐνύρη
184'

ἡ ἱερὸς θεὸς μακρὸ ἰδμενός, μαδύλῃ Μαμαρίαν²/διδά-
σκει τὴν αἰ Ἐνύρη ἔχουσ με' προσηνὴν καὶ μαδύλῃ
πυρίλῃ ὅσον γνομένην. Ἐδίδασκται καὶ ἐπ' Ἄρβανος λαῖ
λόγον ὡς θεός, ἀλλ' ἀνὰ ἀρτέβιαν τὴν Ἐνύρη Ντοζύλῃ
τὴν Δορίαν καὶ τὴν μετ' ἐκείνην Ἐνύρη Καλλιόνην τὴν
Μυωνιδίαν. Ἐνάρκτος γὰρ ἦν ὁ ἱερὸς θεὸς μετὰ τὸν ἑὸν δῖον
ἐπ' ἐτήχον καὶ τὴν παρὰ καλὸν ἔβη τὴν καὶ μετὰ τὴν
δὲν ἔβηεν νὰ μεύσῃ καὶ ἀνέδνα καὶ σποροβωτίαν
ὅς ὅρρον ἀπὸ γέλο. Ἀντιλάσκει λαῖ εἰνδρα, δὲ ἀπὸ τῶν
ἐπὶ τῇ Ἐνύρῃ, καὶ ἐξυμνέτω λαῖ ἔβη λαῖ,,
[2/: τὴν Παλμίναν].

